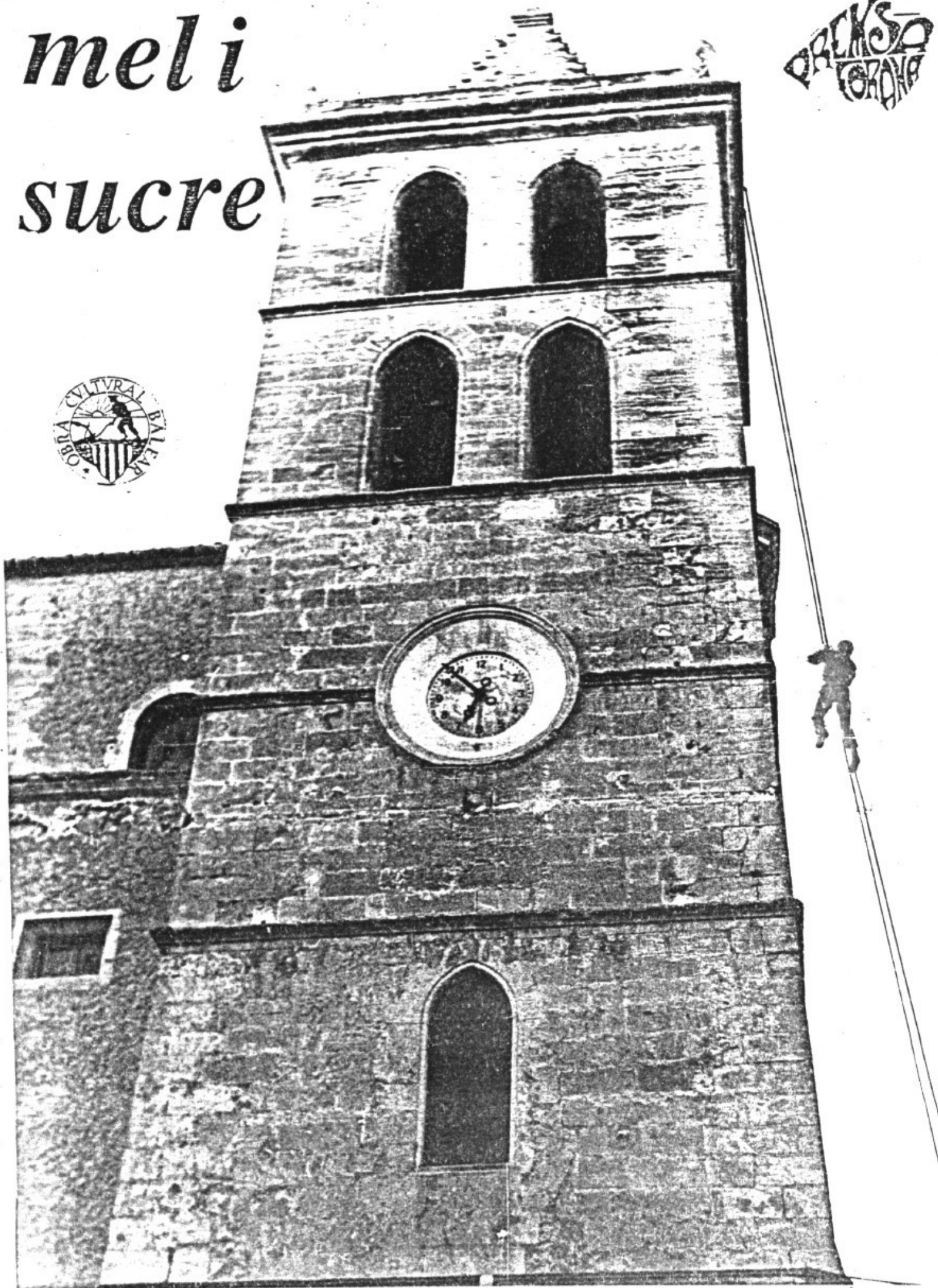

mel i sucre

*Que m'alt
d'any!*

MEL I SUCRE - 90 Desembre 1.987
butlletí informatiu de l'Obra
Cultural Balear a Sant Joan

COBERTA .- Poc temps després ens
fotien les campanes.

CONTRACOBERTA .- Acudits gràfics

Local Social .- Casa de Cultura

Tohom que vulgui col.laborar que
faci de veure algú de l'equip de
treball i que li entregui els o-
riginals abans que ni hagi massa.

Tirada actual .- 3.000 exemplars

Imprimeix.- Fot Bohigas

Depòsit legal.- 49- 1.983

Nota.- S'adverteix als possibles
lectors de Mel i Sucre, que aques-
ta revista, amb els seus escrits i
comentaris pot ferir la sensibili-
tat dels esperit no acostumats.

A AQUEST NUMERO HI TROBAREU .-

- Notícies locals, del que suc-
ceeix al poble, fins a l'hora
de tancar el número, per l'OCB.
Algunes de les qual han arribat
a ageusta redacció el dia 28.

- Ajuntament, resums d'un pa-
rell de plens celebrats a la
Casa de la Vila durant aquest
mes, per Joan Sastre.

- Conversa amb una sèrie de per-
sonatges, per Mateu Sastre i
Arnau Company.

- Estudi morfològic i bioespe-
leològic del karst dels Caste-
llots, per l'equip de Redacció.

- Bestiari " Homo Vulgaris Me-
lysuccharis ". Breu estudi so-
bre vida i costums d'aquest per-
sonatge enigmàtic, per Cosme
Nigorra, Joan Morey i altres.

- Pàgina del temps, resum anual
estadístic, per Miquel Company.

- El cant de la Sibil.la. Nova
versió postmoderna, per Na Sa-
brina.

- Ordre del dia de l'Assemblea
anual ordinària, per l'O.C.B/

- Pàgina del Club d'Esplai de
Sant Joan.

- Trítip sobre les joguetes
dels Reis. Per Xavier Moratinos.

NOTICIES LOCALS

--- Ja s'ha començat a canviar els noms dels carrers de la nostra població,... i sorgiren els primers problemes. El mestre d'obres encarregat de tomar les plaques velles i le noves és el mateix que fa la plaça, i clar n'hi haurà per temps. Es que amb la plça s'han passat, havia d'estar a finals d'Agost, i som a finals d'any i encara ara no està acabada. I a més han sembrat els mateixos arbres de sempre, els de bo- lles: els estudiosos del tema creuen que hagués estat millor sembrar- hi figueres de moro, de pinyol, i que se fes el planter a l'hivernacle es- colar.

--- Una vegada aclarit lo de les campanes s'ha decidit no pas- sar-ho envant. Si bé la màxima autoritat eclesiàstica de les Balears ha decidit, en vista a l'embull,, dur-se'n les campanes a una altra part més necessitada i un altre pic precintarà el campanar,.. Vius i ungles i i

--- El bar Can Company ha tancat. Era el centre de Meteorolo- gia- 2 de Sant Joan. Ja que l'amo'n Guillem a lo millor no voldrà seguir la tasca, hem pensat que l'equip de redacció Mel i Sucre siguin els seus substituïts: la primera tasca serà la de donar un lliçó als meteoròlegs de TV i similars,... no endevinen mai.

--- Els al.lots del cicle superior del Col.legi Públic de Sant Joan visitaren Sa Canova; els menuts cercaren esclata-sangs pels pinars del terme i llavors en feren una petita exposició a l'escola.

--- Durant aquest mes (dies 6, 7 i 8) va haver-hi eleccions del Consell Parroquial de Sant Joan. Sortiren elegits alguns dels qui se presentaren.

--- Tots aquells que vulguin una vànova cotonada (feta estil d'un temps) que me faci de veure: sé d'una persona que per pocs doblers en fa de ben fetes. Només se l'ha de proveir de fil i agulla. I si qual- cú en vol aprendre, l'O.C.B. montarà un taller a hores que venguin bé a tothom.

--- Lo del personatge popular és un vertader escàndol.

--- Com cada any la Penya Motorista del nostre poble realitzà el corresponent dinar de matances.

--- Com que les crides no satisfan a la gent l'il.lustríssim Ajuntament del nostre poble ha convocat un concurs restringit- oposició per fer aquesta feina. Molts són els candidats, i de per tot el territo- ri. Com que n'hi havia que no sabien parlar la nostra llengua feren una prova amb una altra. S'escoltaren coses graciosíssimes, com la transcri-

ta a continuació (si qualcú vol saber la tonada exacta que faci de veure algú de l'equip de redacció i li cantussejarà la cançoneta):

" De ordi del señor alcaldi d'esta villa se haci sabeeer: Que todos los hombris que tengan piiinchu, farraaánchu, o cualquier otra herramienta cortanti salgan a los caminos y carreteeéras, a matar unos bichos feroces que bajan de las canteras y corren que vueeeélan, y hacen run-run-pichu-piiiiiichu "

--- N'hi ha que no tenen por de res. Un estol de santjoaners agossarats, l'altre dia s'amollaren pel torrent de Sa Fosca. Lo més curiós del cas és que com a aparells tècnics d'espeleologia duen una corda llarga de garbejar i un parell de corrioles,.... i les va anar bé.

--- Quatre vilatans, enterats dels fets anaren corrensos a Andorra per canviar la mencionada corda (que percert era feta a mà) per una Edelrid més moderna. I ja que eren allà se proveïren de tota una mena de material espeleològic: boudrítors, mosquetons, crolls, shunts, go-retex,..... Els mateixos havien passat per Fil i Prim.

--- A certs indrets dels Països Catalans, Na Maria- Enganxa, en lloc de sortir de dins les cisternes, surt de dins la xemeneia, i també se'n du els al.lots.

--- Al darrer ple celebrat a la Sala va haver- hi moltes i variades sorpreses:

- S'aplicaran series sancions als vehicles mal aparcats dins el casc urbà. ARA I EN L'ORA.
- A la zona antiga del poble no s'hi podrà aturar cap cotxe més de dos segons.
- Per solucionar els problemes d'aparcament se'n feren uns davall terra, entre el camp de futbol i Consolació.
- La part superior d'aquests ha d'ésser un passeig peatonal: no se tomaren pus arbres.

--- El regidor de cultura del nostre ajuntament ha rebut una grossa subvenció (millor dit la va demanar a un sopar) per publicar tots els treballs escrits per santjoaners durants els darrers cinc anys.

--- Per altra part, i com és ja habitual, el Mel i Sucre ha guanyat a tots en contar animaladotes.

--- La pròxima vegada que s'enfrontin en Karpov i en Kasparov pel campionat mundial d'escats ho feren al local de la casa de cultura del nostre poble.

--- Ja que altres anys les notícies- innocentades foren causa de confusió i espants entre molts de lectors ingenus, l'equip de redacció, en reunió d'emergència, decidí que per enguany no n'hi hagués. I com podreu observar totes són de lo més seriós i vera.

--- L'afició al rappel augmenta dia a dia dins Sant Joan. Per això el nostre estimat ajuntament, i per satisfer les necessitats d'aquests esportistes, ha decidit declarar com a públics tots els bots del nostre terme municipal, que prèviament ja s'han homologats per l'UIAA. Es que tal com estava no poria seguir, per practicar s'havia de fer d'amat i els vespres.

--- Una grata sorpresa fou la darrera decisió del Consistori. De tots és coneguda la precària situació en que es troba el vell marí arreu del món, i més concretament a la conca Mediterrània. Idò bé ja s'han donades totes les passes necessàries per adquirir-ne una colla a veure meam si reproduiran. Se disposa d'un hàbitat totalment adequat a les seves necessitats: el brollador nou de la Plaça Nova (més ben dit la plaça del REi Joan Carles I), clar és que no ho havíem explicat, però s'han de canviar els noms dels carrers i places d'una manera ràpida, clara i senzilla. El carrer Sud serà el carrer Nord, el carrer Nord serà el Llevant, el Llevant serà el Desert, el Desert l'Escorxador, l'Escorxador el Pes Des Porcs, el Pes Des Porcs, Ses Trinxes, Ses Trinxes Ses Parres, Ses Parres Es Revellar, Es revellar Ca Na Simona,... ., La Plaça Nova serà la Vella, la Vella la de l'Església, la de l'Església la del Rei, la del Rei la del Criat, el carrer del Fare serà Pere Estepe, el carrer Tort s'ha d'adreçar, el Major quedarà Igual, el de CAn Socies Can Dil.lo, a la Raval s'hi han de traslladar les MOnges, el carreró s'ha de tancar, s'Escaleta el Mirador, El Mirador la Torre, la Torre Sa Cova, Sa cova Sa Fosca (ara m'he perdut) Resumint, ho posaran així com toca. Però a lo que anavem si els vells marins nodreixen, els petits, una vegada desmamats, les feran un acondicionament urgent al brollador del Pesador. D'aquesta manera s'intenta reintroduir aquest mamífer per tota la Mediterrània.

--- Dia 21 d'aquest mes, com cada any arribà l'hivern, que més bé pareix la primavera. Tothom sembla i en fa de les seves.

--- Dia 21 al vespre al local gran de la Casa de Cultura tingué lloc una assemblea de la Premsa Forana, per motiu de tornar elegir el seu president. En Biel Massot repetirà com a capdavanter.

--- A partir de l'any qui ve, al nostre poble (i gual que a la resta de municipis de la part forana) ja no duran pus els morts a l'Església.

--- Dia 22 al vespre tingué lloc a la Casa de Cultura la Festa de Nadal del al.lots de l'escola, orgnitzada pel Consell Escolar del Col·legi públic de Sant Joan. Actuaren nins de tots els cursos i poguerem veure diferents interpretacions. El local estava ben ple.

--- Els darrers dies de Novembre i els primers de Desembre foren ben freds. Un parell de dies seguits va haver- hi gelada. Tothom cercava l'arrecés. Alguns ocells s'introduïren durant la nit a l'interior de l'edifici escolar de Son Juny. Un d'ells hi deixà un ou.

--- Se fa a saber que la tresoreria de l'O.C.B. de Sant Joan no té un duro.

--- Els covers tornen estar en marxa. Visitaren la Cova del Mirador (just devora Escorca). Practicaren el rappel i l'escalada en vertical, durant la qual es mantingueren diàlegs de lo més exocants. Llavors feren una escapada per veure el començament de Sa Fosca, devora el pont natural de pedra. N'hi va haver que no arribaren.

Se diu que aquesta afecció pot perturbar el sistema nerviós central, provocant diferents classes de neurosi obsessives. Alguns han arribat a afirmar que per dins una cova hi han vist volar un avió. A altres les cames les prenen el trot. I auns altres cerquen una pila durant la nit.

--- Un 21,40 % de la població de Sant Joan té més de 65 anys. I un 78,60 % en té menys. A nivell de Mallorca només mos guanyen Algaida, Banyalbufar, estallencs, Llurito, Montuïri, Porreres i Sancelles.

--- Incomprensiblement el campanar de Sineu s'ha fet dues passes més enfora de l'església. Hi ha rumors de que l'altre vespre veren un estol de santjoaners provists d'una estàtica de llmm i un ternalet estirar fins a rebentar.

--- La guàrdia civil de Porreres ha desmantelat tota una organització de santjoaners implicats en el joc de la "piràmide". De moment no s'han volgut facilitar noms a la premsa, per estar- hi involucrades destacades personalitats del poble.

--- Diumenge passat horabaixa, i dinant sobre una pedrota de la serra de Tramuntana tingué lloc una conversa de lo més estrambòtica, referent a les distintes maneres d'encetar anous:

- Amb la barramenta (si no la tenen corcada o postissa)
- Amb una estreta: clac i
- Amb un dit: posam el dit índex damunt l'aresta de l'anou, i perpendicular a ella; llavors amb l'altra mà li fotem un cop de puny.
- Tirant- lo a l'enfront de la paret.

--- Per la inauguració del brollador de la plaça, que tindrà lloc el dia de cap d'any, vendrà a actuar Na Sabrina amb les seves bambolles.

--- Dia 29 de Novembre va esser el 31 aniversari de la Penya Motorista de Sant Joan. Hi hagué el típic dinar de matances.

--- Va agradar l'exposició de bolets, per això per anys propers se té previst repetir i afegir-n'hi més: de cans, de coloms, plantes medicinals,...

--- Per tenir bon menjar un "polvoron" : una bona estreta.

--- A les maitines d'enguany va haver-hi de tot: sibil·la, cor, missa, manifestacions, ... Després i ja fora de la programació litúrgica una pintada al brollador de la Plaça i mistol dins l'aigua. Ara només falta esperar a qui donaran la culpa.

--- Tres indiotarros en formació militar es passejaven un dia horabaixa per davall el pinarro de la pujada a l'escola. Moc d'un forc i bones cantades.

--- Un parell de santjoaners ben espabilats han pensat per l'any qui ve posar una guarda d'ases i cabres negres. Les meneran a pasturar pel terme. Llavors en esser matadors les feren la pell i s'aprofitarà al màxim per fer-ne calçons, caçadores, bosses, corretges, corbates, ... i posaran una tenda de modes a la plaça. Es que hi ha que veure-ho tot-hom se'n compra. Es un bon negoci.

--- A un poble petit succeeixen vertaders escàndols:

- L'il·luminació que falla
- Tants de bancs, que un no sap que ha de fer.
- Les pintades i les bambolles del brollador.
- Gent que va esser retinguda a poble extern.

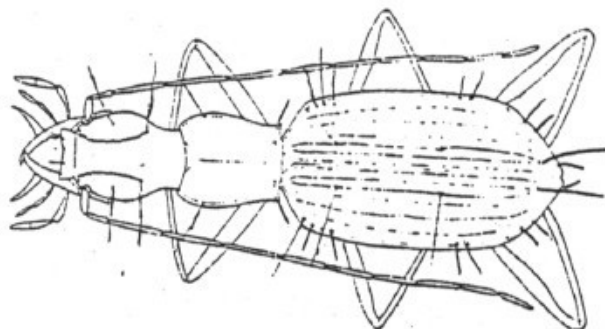
--- S'ha sentit a dir que es vol filmar una pel·lícula sobre la vida de Fra Lluís Jaume, de quan estava de predicador per Califòrnia. En Dustin Hoffmann interpretarà el personatge principal, i els altres papers correran a càrrec de coneguts actors locals. Per altra banda i dins el mateix tema, l'O.C.B. fa comptes projectar el film sobre Sa Fosca en mig de la Plaça, un dia que faci molt de sol, és que sinó no veuen res de res.

--- A l'hivernacle escolar s'ha sembrat una parada de tapareres.

--- Per si qualcú no s'havia temut, aquella placa que en el seu temps fou objecte de tantes i variades pintades, ja no hi és: l'han tomada.

--- Des de fa temps que ja se sap que hi ha uns insectes coleòpters que s'han especialitzat en la vida cavernícola; són de les famílies Trechidae, Catopidae, i altres.

Idò bé les teories científiques han quedat un poc ridiculitzades. Resulta que l'equip investigador santjoaner, i mentres realitzaven altres exploracions dins la síquia d'En Pirris (al barri del Camp) han descobert grans quantitats d'aquests insectes, que són inofensius. Això sí poren esser un poc molests pels veïnats, sobretot de nit

--- Durant aquest any, que encara no hem acabat de concluir, les dades pluviomètriques obtingudes per la Nova Estació Meteorològica de la vila han estat de lo més normal. Veguem:

- Gener ... 1 dm	- Juliol230 micres
- Febrer... 8 cm	- Agost 0,5
- Març 4 dits	- Setembre .. 1 palm
- Abril ...54 mm	- Octubre ... 2 forcs
- Maig 7 polzades	- Novembre.... 1 peu
- Juny 0 km	- Desembre...124 l

Total durant l'any 12 barrals de 12 l.

--- L'any 1.987 haurà estat també el darrer any en que els santjoaners haguin assistit a la Missa Primera. A partir de l'any qui ve ja no hi serà.

--- Un no s'explica com se venen petards a qualsevol persona. Algun vespre d'aquests festius nadalencs, és un vertader escàndol els trons que se senten pel carrer produïts per explosius. No és de extrañar que a vegades hi hagi accidents.

NOTICIA BOMBA:

L'altra vespre tot l'equip de redacció Mel i Sucre va dimitir irrevocablement de les seves funcions. Per això, la permanent i per evitar el desmantelament de la nostra estimada revista ha convocat un concurs- oposició per cobrir les places vacants.

Serà una oposició lliure on els aspirants hauran de manifestar les seves qualitats en saber desfer- se'n ràpidament dels trumfos. Es per això que s'ha exposat públicament en el tauló d'anuncis el qüestio-

nari a resoldre.

Es el següent:

1a pregunta pràctica.- (enginy)

. En cinc minuts, l'aspirant ha d'aconseguir col·locar un ou a l'interior d'una botella (pot dur tot el necessari)

2a pregunta pràctica .- (habilitat)

. En dos minuts clavar una agulla de cosir a un duro.

3a pregunta pràctica .- (força)

. Esclafar un ou amb les dues mans i segons mani el jurat.

4a pregunta pràctica .- ("hogar")

. Xapar una llimona de tal manera que quan se suqui dins l'arròs (que prèviament haurà preparat la secció culinària del jurat) no hi caigui cap pinyol de dins.

5a pregunta pràctica .- (" de chorizo ")

. Rompre un coll de botella de xampan plena, d'una guinavetada.

6a pregunta pràctica .- (evidència)

. Fer pujar un mul damunt unes teulades

7a pregunta pràctica .- (física)

. Fer nedar una agulla dins un tassó d'aigua.

8a pregunta pràctica .- (memòria)

. Esclafar un anou amb un dit

9a pregunta teòrica .- (sentit comú)

. Anomenar les tres coses més inútils d'aquest món.

10a pregunta pràctica .- (màgia)

. Xapar un plàtan amb la vista.

Les proves seran públiques i enmig de Plaça. Se corregiran al mateix temps i sobre la marxa. Els resultats sortiran pel pròxim número.

--- Els REis d'enguany han d'investir per la banda de Son Baró. Duran les juguetes d'asseguts damunt el brollador. I vengam bamboles.

--- Se convoca a tots els socis de l'O.C.B. de Sant Joan que queden convocats a l'assemblea anual ordinària que tindrà lloc dia 30 a les vuit i mitja del vespre al local de la Casa de Cultura, amb el següent ordre del dia:

- Informe econòmic actual.

-Renovació de la junta directiva (perspectives de futur)

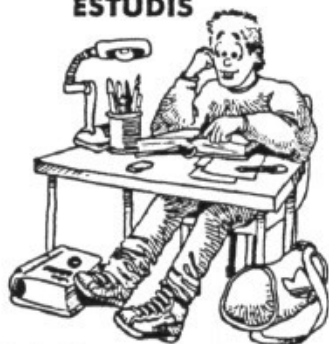
- Precs i preguntes.

--- Els Quintos de l'any qui vé han fet uns bitllets de loteria, que enlloc de semblar paperetes de rifa, pareixen ser esqueles m mortuòries.

--- La pluviometria real caiguda durant l'any ha estat la següent:

Gener.....130,7	Agost.....17,7
Febrer.....96,2	Setembre.....53,8
Març.....20,8	Octubre.....85,3
Abril.....11,2	Novembre.....83,1
Maig.....32,8	Desembre.....82,6
Juny.....5,2	
Juliol.....0,0	TOTAL.....619,4 litres/m ²

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme

Quaderna
Lliteratura
Borrar
Tissa
Estodiar
Companyero
Recreo
Passillo
Bombilla
Boligrafo
Lapis
Sobressaliente
Bien

Forma correcta

Quadern
Literatura
Esborrar
Guix
Estudiar
Company
Esplai
Corredor
Bombeta
Boligraf
Llapis
Excel·lent
Bé

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Conversa amb

TOTOHOM QUE HI ERA I ALTRES QUE PASSAVEN...

L'altre dia va arribar una carta certificada a la redacció de MEL I SUCRE on, després de les salutacions i de donar-nos l'enhorabona per això de les entrevistes, ens deien a veure com ho teníem per fer un volt per l'altre món i entaular conversa amb una sèrie de personatges que per allà dalt romanen.

No ens férem pregar massa i de seguida li enfilàrem cap al lloc que ens havien indicat. Arribàrem a uns paratges llunyans i entràrem per un foradet dins un passadís fosc i humit. Caminàrem devers una hora i a la fi sortírem del passadís i ens trobàrem amb una immensa covota que hi devien cabre cinquanta Seus.

Allà dins ens esperava un senyor que ens havia de fer de guia fins al lloc on s'havia de celebrar la taula rodona. Aquest senyor era ni més ni menys que en Dante Alighieri que, anys passats, ja havia fet el mateix camí que nosaltres estàvem fent. Ens saludà molt cordialment i ens demanà que el seguíssim, cosa que férem. Després de travessar sales immenses i llargs passadissos finalment arribàrem al lloc on havia la taula parada, però no hi havia ningú que ens esperàs. I és que havíem fet tard. Segons sembla, la dreuera que el senyor Alighieri ens havia fet seguir no era exactament una dreuera i arribàrem un parell d'hores tard. Els convidats ja havien marxat a fer copes.

No ens desanimàrem per això. El Dante ens va dir que, ja que hi érem, podríem anar conversant amb la gent que trobàssim i que, qui sap, possiblement seria més interessant que no la taula rodona. De manera que això férem, parlàrem i parlàrem amb gent que ens trobàrem i amb la qual ens enteníem -amb el senyor Alighieri no hi havia cap problema ja que sap un caramull de llengües.

Abans de començar a transcriure les converses que mantinguérem primer hauríem d'advertir perquè només passàrem pel Purgatori. La resposta ens la donà el mateix Dante: "No n'hi ha, de Cel -ens va dir-, ni tampoc d'Infern; només existeix el Purgatori i allà s'ho passen bé els que tenen qualche cosa a dir i els que no s'avorreixen mortalment durant tota l'eternitat". Així que, ja ho sabeu, si vos ho voleu passar bé a l'altre món heu de fer moltes coses -sobretot si són divertides- i després tendreu tota una eternitat per contar les vostres vivències.

Arribant a una placeta en vérem dos d'asseguts en un banc, un de molt gras i l'altre molt magre, que parlaven de fonemes i arxifonemes i de pronoms i adjectius. Eren mossèn Antoni Maria Alcover i en Pompeu Fabra, que parlaven de coses de la llengua i de política.

- Els congressos -que deia mossèn Alcover, sens dubte referint-se al passat Congrés de la Llengua Catalana que feia poc s'havia celebrat a la Terra- serveixen per ben poc.

- Home... -li responia en Fabra- per fer un poc de soroll sí que serveixen.

- Però, -matisava n'Alcover- i què faràs amb un poc de renou si no hi ha fets?. Fets, fets i fets! Això és el que manca per allà baix!

Vàrem constatar que mossèn Alcover no havia perdut gens ni mica les seves ganes de polemitzar, i és que n'hi ha que ni l'eternitat els fa canviar. No voldríem que el senyor Feliu Truyols o qualcun com ell haguessin de fer el viatge cap a l'altre món massa prest, ja que quan hi arribin ho passaran ben, però que ben, malament si s'han d'enfrontar amb mossèn Antoni Maria Alcover.

Seguirem caminant sota el guiatge del Dante, i ens trobarem amb un home que estava petjant els botonets d'un teclat d'aquests d'ordinador. Tenia una llarga barba blanca i vestia un hàbit de frare. Era el beat Ramon Llull i aprofitarem per demanar-li:

- Mestre Llull, que vos semblen aquestes maquinetes?

- Mallorquins, eh? -davant la nostra resposta afirmativa, Llull va continuar parlant- I què vols que et dic! Si jo n'hagués tenguda una al meu temps hagués fet virgueries. De totes maneres, amb aquesta que tenc ara ja n'hi ha prou. He estat dels primers, i també seré dels darrers, que per aquí dalt feim funcionar aquests aparells.

- Mestre Llull -que li tornarem demanar- que sabeu que hi ha gent per allà baix que diu que vós escrivíeu en "mallorquí" i que això del català és un invent de fa dos dies?

- Com!? -va ser la resposta ràpida del beat- De veres que hi ha gent tant ignorant? O amb tanta mala llet... Res, res, al.lots, davallau i feu-los de part meva una cara nova. I és que pareix mentida que hi hagi aquests barruts pel món! Vaturalamare de n'Herodes!

I deixarem al mestre Llull fent foc per les orelles i fum pel nas, totalment indignat amb aquesta genteta que s'atreveix a insultar la seva memòria d'aquesta manera. De lluny encara se sentien els renecs del beat quan ens trobarem amb un home que s'estava mirant la feta.

- Que sou santjoaners? -ens demanà, sens dubte per allò de "café" en lloc de "cafè". Vàrem dir que sí i de seguida el reconceixérem. Era Fra Lluís Jaume, aquell que anà a Califòrnia i que els indis mataren.

- Fra Lluís -que li diguérem- ens podríeu contar com és que anàreu a les índies a convertir indis?

- A convertir indis!? -va respondre visiblement exaltat- A convertir indis, m'has dit!? Mal els tocàs pesta als indis! Mirau, al.lots, un bon dia va venir a ca nostra el Pare Juníper Serra, de Petra, i em va dir que ens haviem d'anar a les índies perquè sinó aquí ho passariem malament. Jo el vaig creure i ens embarcàrem. Quan arribàrem a Califòrnia el Pare Serra no va tenir altre acudit que dir a una pèl-roja d'aquelles "Ninya, que quieres ser mia?", i li ho va dir així, en castellà. Ja saps que a Mallorca deim "Que vols ser meva?" i tothom s'ho pren bé. Idò el pare de la nina s'ho va prendre malament i va venir a veure què passava. El petrer li va dir que ell no havia dit res, que havia estat jo. I l'indi aquell no es va aturar de donar-me bastonades fins que em va deixar mig mort. I no em vaig recuperar, d'aquesta, encara tenc nafres! I ara diuen que en volen fer una pel.lícula, del petrer,

i que també el volen fer beat i jo què sé. Un bon caramull de bastonades li daria jo...

Quan ja deixàvem Fra Lluís, encara predicant contra el seu "amic" de Petra, es va dirigir a nosaltres i ens va dir:

- Santjoaners! Records a en Ferriol, i digueu-li que això de la missa diària és un poc fort... he!... he!

I voltant un cantó ens topàrem amb un home vellet, baix, amb capell i les mans al darrere, com a molt despistat -sort que no hi ha tramvies pel Purgatori- i reconeixérem n'Antoni Gaudí, arquitecte de la Sagrada Família barcelonina i de molts altres edificis.

- Joves -que va dir ell- que em deixau passar?

- Un moment, don Antoni -li diguérem- com vos va per aquí dalt?

- Ah, mallorquins, eh? Hi vaig anar uns quants cops a Mallorca. Encara teniu aquella Seu tan maca?

- Sí -li responguérem- I, parlant de Seus, que sabeu que vos volen acabar la vostra?

- Què!? -i el senyor Gaudí va créixer ben bé dos pams d'astorat que estava- Són unes bèsties! I és que no hi ha dret, home! Qui s'atreveria a acabar les escultures inacabades d'en Miquel Àngel? Eh, qui? No hi ha dret, home, no hi ha dret...

- Don Antoni -que el tallàrem nosaltres quan veiérem que no s'aturaria- encara surt tan car anar a missa?

- Que ho dius per allò del dia de pressó per no voler parlar en castellà a un policia mentre anava a missa? -davant la nostra resposta afirmativa va seguir parlant- I és que és molt fort, home. Que et tanquin per no haver-te d'entendre només passa en aquest país. No, i em sembla que les coses no han canviat gaire...

I deixàrem el senyor Gaudí per seguir endavant amb la nostra tasca periodística, guiats pel Dante que s'ho mirava tot rient. En aquells moments ens trobàrem amb dos senyors que venien parlant molt animadament. Vàrem reconèixer el cronista Ramon Muntaner i l'almirall Roger de Llúria, de qui Desclot certifica que digué -quan la història de les guerres de Pere I, el Gran, amb el rei de França- allò de "*Ni sols no em pens que galera ni cap altre vaixell gosàs anar sobre mar sense guiatge del rei d'Aragó: ni encara no solament galera i vaixell, sinó que jo no crec que cap peix gosàs alçar-se sobre mar si no porta l'escut amb el senyal del rei d'Aragó en la cua per mostrar guiatge d'aquell senyor rei d'Aragó*". Demanàrem al cronista Muntaner a veure què en pensava d'aquestes paraules de Desclot i ens va respondre així:

- No sols hi estic d'acord sinó que m'agradaria haver-les reportat jo mateix sobre el paper.

- I de l'exemple de la mata de jonc? -li demanàrem, més que res perquè veiés que també en sabíem de seves- L'exemple aquell que diu que les canyes de jonc quan estan juntes no les arreballarà ningú i, en canvi, una de sola ho faria fins i tot un infant. Què en deis?

- Ah... la metàfora aquella- va respondre visiblement afalagat En Muntaner- I sembla mentida que encara no ho haguessin après. Els contraris sí...

que ja s'ho han après: divideix i la victòria serà teva, diuen; jo deia just el contrari: uneix-te i hauran de suar per arrencar-te la llibertat.

- Muntaner, Muntaner -va intervenir l'almirall Roger de Llúria, amb un lleu accent sicilià- en digueres de bones. Tan de bo les sabessin tots els infants i adults d'aquesta terra.

I seguirem la nostra marxa i, passant per devora una taulada de gent que parlava molt animadament, ens va semblar conèixer en Josep Pla, que en aquells moments estava parlant:

- El meu país, el meu país...-que deia en Pla- Ja ho vaig deixar ben clar quan era per allà baix. El meu país és aquell on si dic "bon dia" em responen "bon dia", i fora històries!

I és que n'hi ha que sempre ho tendran clar, diguin el que diguin. Quan acabàvem la volta en vérem un que s'estava mirant la tele. Hi donaven un debat del Parlament i l'home, amb una llarga barba rossa i una espasota al seu costat, que no feia altra cosa que repetir "Vergonya!, Vergonya!". Reconeixérem el Rei En Jaume I i aprofitàrem per demanar-li que ens explicàs perquè només deia "vergonya" i no "Vergonya, cavallers", com sempre ens havien ensenyat que deia.

- Cavallers? -va ser la seva resposta- En queden ben pocs de cavallers als Parlaments!.

I quan ja anàvem a enfil·lar el passadís que ens havia de dur al nostre món vérem un home que es passejava amb un ou, i bé s'ho mirava, l'ou. Era en Colom, el descobridor de les índies (les Amèriques, que en dirien després) i, ja que hi érem, volguérem que ens aclarís, d'una vegada i per sempre, l'enigma del seu lloc de naixement. Li ho demanàrem i així ens va respondre:

- Que on vaig néixer? Ni a Gènova ni a Felanitx ni hòsties. Jo vaig néixer davall un garrover de Solanda.

I després d'aquesta transcendental afirmació, que dóna per finalitzades totes les teories que s'han muntat sobre el lloc de naixement d'en Colom, ens disposàrem a enfil·lar el passadís. Però un home, que ens va dir que era santjoaner i que havia conegut en Colom de petit, ens va dir:

- En Tofolet ja de petit tenia la mania de les barques. Es passava el dia nedant amb una barqueta pel torrent d'Horta... li ve de lluny, la cosa.

I ja no tenguérem temps per res més. Així que enfilàrem el passadís i, després de pujar una llarga escaleta de pedra polida arribàrem a una porteta que, quan l'obrírem, ens trobàrem que érem al bell mig d'aquell turó que coneixem com les "Roques del Dimoni" que, vists els resultats, s'haurien de dir les "Roques del Purgatori". I a la glòria de Déu Nostre Senyor, donàrem per acabada l'aventura. Amèn.

A.C. Innocenti i M.S. Innocento

Nota d'agraïment: Agraïm el permís per la reproducció de passatges d'aquest escrit que ja sortiren a la revista "Estudii Vaticanii", nº 20.064, corresponent al mes de desembre de l'any MDCXXIII,

AJUNTAMENT

Resums de les Sessions Extrordinàries celebrades els dies 15-12-87 i 28-12-87, respectivament.

Ple Extraordinari de dia 15-12-87

La sessió va començar passades les vuit i mitja del vespre, no hi varen assistir els regidors Sebastià Florit Gayà i Arnau Gayà Mayol.

1.- Apreciació d'urgència de la convocatòria.-

L'assessor Jurídic va explicar que segons la nova Llei de Règim Local és necessari que sigui reconegut, pels regidors assistents, el caràcter d'urgència de la sessió. El batle va explicar que s'havia d'aprovar el nou projecte pel Centre per la tercera edat, i que s'havia d'adjudicar com més prest millor, si no es volien perdre els cinc milions que hi ha concedits per part de la Comunitat Autònoma. El caràcter d'urgència va ser reconegut per unanimitat.

2.- Aprovació de l'esborral de l'acta de la sessió anterior.-

Va ser aprovat per unanimitat l'esborrall de l'acta de la sessió celebrada el passat 27-11-87.

3.- Aprovació del Projecte del Centre de Tercera edat, i del Plec de Condicions.-

Degut al canvi d'emplaçament de l'edifici (al solar de davora la Plaça de la Constitució) tot això referent a aquest tema s'ha hagut de fer a l'atropellada.

Els regidors es passaren pels ulls els plànols, i tots varen estar conformes amb el traçat general.

El projecte, redactat per l'arquitecte Joaquín Ozonas Sard amb escassament dues setmanes de temps, va ser aprovat per unanimitat, i també es va aprovar l'esxecució de la primera fase, amb un pressupost total de 5.021.318 ptes. Aquesta primera fase consistirà en fer els fonaments de l'edifici, fer el soterrani, impermeabilitzar i tapar. Es va acordar també que es pogués adjudicar l'obra per concert directe, aprovar el Plec de Clàusules Econòmiques-Administratives, dotar el pressupost per 1.988 amb la partida de doblers necessària per pagar la part corresponent a l'Ajuntament, i a totes aquestes coses que són necessàries a efectes legals.

A títol informatiu es pot dir que es preveu que el cost total del projecte, una vegada acabat l'edifici, serà d'uns cinquanta cinc milions de pessetes.

4.- Normalització del nom de diverses vies urbanes, i nominació de nous carrers.-

El batle va dir que tant per part del Consell Insular com del Govern Autònom hi ha un interès especial en que es normalitzin els noms dels carrers, interès que ha vengut reforçat amb la concessió de fins ara dues subvencions que pugen un total de aprop de 300.000 ptes.

Va agafar la paraula el Delegat de Cultura, que va exposar que el projecte de normalització dels noms dels carrers venia donat per dues coses: l'interès de les institucions per dur envant aquest tema i la necessitat cada vegada més patent de dignificar de qualque manera les plaques actuals, totes elles ja molt deteriorades. El Regidor de Cultura va dir que el projecte era el resultat final d'una feina de molt de temps, i que s'havien mantingut reunions amb tots els grups que havien manifestat un interès per dir la seva damunt el tema. Seguidament va passar a la lectura de la proposta.

Acabada aquesta lectura, el portaveu del grup d'A.P. va considerar necessari (a efectes legals) que les propostes que suposen un canvi de nom del carrer passassin per la Comissió de Cultura, i que aquesta elaboràs un informe per dur al Ple. No obstant va estar d'acord amb tots els carrers als que just es normalitzarà el nom.

El representat del P.D.P. va dir que no sabia res de l'assumpte, i que s'en havia de parlar més.

Hí va haver quatre tirades entre el regidor Juan Matas Antich i el Delegat de Cultura, el primer recriminava al segon que no s'hagués reunit la Comissió del Cultura per parlar de l'assumpte, i el segon deia que acceptava la crítica, però també va recriminar al grup d'A.P. que, sabent oficialment que l'assumpte estava en marxa desde feia més de tres setmanes, no digués res al respecte fins el moment del Ple.

Al cap i a la fi es va acordar, per unanimitat:

* Aprovar la normalització dels següents noms de carrers:

<i>Carrer Major</i>	<i>Carrer de Palma</i>
<i>Carrer de Petra</i>	<i>Carrer del Sol</i>
<i>Carrer d'En Socíes</i>	<i>Carrer del Camp</i>
<i>Carrer Nou</i>	<i>Carrer del Consistori</i>
<i>Carrer de Ses Parres</i>	<i>Carrer de Sant Joan</i>
<i>Carrer de Bons Aires</i>	<i>Carrer de Belisari</i>
<i>Carrer de la Lluna</i>	<i>Carrer de l'Ermità</i>
<i>Carrer de la Princesa</i>	<i>Carrer de la Miranda</i>
<i>Carrer de la Raval</i>	<i>Carrer de la Unió</i>
<i>Carrer de Consolació</i>	<i>Carrer de Santa Catalina Tomàs</i>
<i>Carrer de Jaume II</i>	<i>Carrer de Ramon Llull</i>
<i>Carrer de Llevant</i>	<i>Carrer del Progrés</i>
<i>Carrer de la Pau</i>	<i>Carrer de Manacor</i>
<i>Carrer de Ramon y Cajal</i>	<i>Carrer del Mirador</i>
<i>Carrer del Desert</i>	<i>Carrer dels Molins</i>

* Donar els següents noms a carrers que actualment no en tenen:

Carrer de Ponent, actualment "Calle A", al carreró anomenat de *Ca Ses Perdudes*.

Carrer de Sa Bastida, al camí que uneix el Camí de Sa Bastida amb el Carrer de Petra.

Carrer del Puig de Sant Nofre, al carreró enomenat de Cas Fracons.

Carrer de Tramontana, actualmet "Calle E", al carreró anomenat de Can Rumbet.

Carrer del Vent, actualment "Calle C", al tram de carrer (ara del Carrer Mirador) que va desde el final del Carrer Major fins a la primera casa, i llavors continua cap a Ca Ses Revulles.

Carrer de l'Amistat, actualment "Calle D", al camí que puja cap al Bar Sa Torre de S'Aigua.

Carrer del Revellar, al camí que puja desde el Carrer Major, cap a La Farinera.

També es va acordar exposar l'expedient a Informació Pública durant un plaç de quinze dies.

5.- Assignacions als regidors pel segon semestre de 1.987. -

El batle va explicar que degut a certes circumstàncies (ara hi ha ~~només~~ nou regidors, i tres delegacions) hi ha més doblers a repartir per les assignacions als redidors, de manera que va proposar els següents augments:

Al batle-president de la Corporació, un increment del 12,5% (que suposen un total de 22.500 ptes/mes).

Als regidors amb delegació un increment del 30% (que suposen 5.629 ptes/mes).

A la resta dels regidors un increment del 50% (que suposen 1.500 ptes/mes).

La proposta es va aprovar per unanimitat.

Arnau Company va dir que no volia cobrar, Juan Matas Antich va proposar que amb aquests doblers s'arreglàs qualque cosa del poble, i Gabriel Mora va cedir la seva paga a Les Monges.

I, tractats tots els punts de l'ordre del dia, es va aixecar la sessió, quan eran les deu i quart del vespre.

Joan Sastre Joan

Ple Extraordinari de dia 28-12-87.

A les 8 del vespre tots els regidors ja estaven asseguts damunt el portal major, esperant que el responsable de la clau anàs a obrir la porta; però com que no va aparèixer ni la clau ni el santpere, el sr. batle, una vegada consultats els seus companys d'U.M. va prendre una decissió: "En fin, --va dir tocant-se la punta del nas-- pareix esser que tenim un

problema, i pot ser bé que sigui vertaderament problemàtic trobar una sol·lució a aquest problema". Poc temps després el tinent batle va fer aquesta manifestació: "Crec que la clau del problema és la clau". La majoria hi va estar d'acord.

En vista de les circumstàncies el regidor del P.S.M. va proposar que el municipal jove entràs per una finestra, i obrís la porta de la banda de dins, la reacció no es va fer esperar: els d'A.P. s'oposaren rotundament, al·legant defectes de caire legal (segons el portaveu d'aquest partit, per poder fer això s'havia de prendre prèviament un acord de ple, cosa que just es podia fer a la Sala d'Actes de l'Ajuntament). L'assessor jurídic, que en aquests moments acabava d'arribar, va dir que en segons quins cassos es podia fer una excepció. El del C.D.S. no va donar massa importància a l'assumpte, i el del P.D.P. va proposar fer el Ple enmig dels quatre cantons: "I què té més a suquí o a sullà?", va dir.

La discussió va anar pujant de to (els crits cada vegada es feien més forts), fins que va passar el camió dels femeters, i una bossa de fems tirada amb força des de l'altre banda de carrer, es va desfer a mig camí, espargint el seu contingut per damunt dels respectables. La discussió va quedar tallada d'arrel, i com és de suposar els femeters i els vianants que passaven per allà no acabaren les rialles fins passada una bona estona. En principi els edils es començaren a enfadar, però al cap de poc temps s'en temeren que la porta no estava tancada amb clau (estava empès, i un dels regidors s'hi va arrapitar i va fotre de grapes), i també les pegaren rialles, els regidors de més seny (el que havia pegat de grapes era un d'aquests) varen aguantar fins que pogueren però al cap i a la fi varen haver d'esclatar i rigueren per les butxaques.

Davant això, la gent, que no sabia massa que passava, se mirava la feta, i molts s'en anaren amb els cabells drets a comptar la feta a parents i amistats.

Quan els regidors pogueren reaccionar, i sen temeren del mal paper que feian quedaren despistats, i no encertaven a trobar una sol·lució per recobrar l'honor perdut, de manera que acordaren partir cadascú cap a ca seva, i celebrar la sessió una altre dia. Llavors es va plantejar un altre problema: com que no tenian la clau de la porta, no la podian tancar, i tampoc podia quedar oberta tota la nit. Després d'una altra tanda de discussions en que no es va aclarir absolutament res, el batle va haver d'afrontar tot sol la realitat, i va haver de dormir tota la nit dins La Sala, assegut a una cadira d'aquelles grosses, amb la respatllera arrapitada al portalló de l'entrada.

Com és de suposar el secretari no va poder aixecar acta de la sessió, de manera que aquest resum serà l'únic document històric que recordarà el fet. Que sia per molts d'anys.

Rgdó. Arió.

=====

Dos melisucrers en cerquen dues per passar una bona nit de Cap D'any. Són ben plantats, garrits i simpàtics, i estan interessats en comprovar que el *Moviment* es demostra caminant. Que vos animau?. (Secció JB, Referència JM-JS)

R E T A L L S .-

(Ara que venen els reis i que se gasten moltes pessetes en comprar joguetes, hi ha molts de pares que no saben quina és la més apta per al seu fill. Els únics consells que es donen (IV. Prem-sa,..) tenen la finalitat de fer gastar com més millor, sense tenir present els nins, ni la funció educativa que pot tenir una bona jogueta. Això que segueix és part d'un full de informació fet per orientar els pares i editat per l'ajuntament de Palma)

El que teniu en aquest moment entre les mans és un desig d'ajudar-vos en aquest dies que s'a-costen.

Una jogueta ben triada fa que el nin creixi amb il.lusió i plenitud. El nin juga tan bon punt obre els ulls. Juga amb el seu cos, les seves mans i aquells objectes que l'adult posa al seu abast.

D'aquesta manera l'infant pot mirar, tocar, manipular, conèixer les joguetes i altres elements que estan al seu entorn, i així fa seu el món dels objectes. Segons diu el geògraf i pedagog català Pau Vi-la: " El joc és, per als nois i les bestioles, com un preludi, una iniciació, una preparació a llur vida posterior ".

Hem de tenir en compte que l'activitat és un estímul per al creixement orgànic, i el joc com- porta sempre activitat, i aquesta potencia el desig de imaginar i crear.

La jogueta també possibilita el procés socialitzador, ja que l'infant ha de compartir una jogueta, un joc o simplement unes normes i això fa que confronti la seva activitat i les seves possibilitats amb els coetanis, i així comença el procés de integració dins la societat que l'envolta.

Es cert que una jogueta ha de respondre als interessos del nin però poden ésser influïts per una propaganda publicitària que no tenguí en compte el nin.

Es necessari tenir clars els criteris a seguir, sobre quines joguetes han de tenir els nins, ja que moltes poden ésser realitzades pels pares, i no per això seran menys apreciades. D'altres poden ésser recollides de l'entorn (pots, capsas, fustes, elements naturals,..)

CRITERIS PER LA COMPRA DE JOGUETES

- La jogueta ha d'ésser adequada a l'edat del nin
- Ha de respondre als interessos de l'infant, però no és necessari complaure-lo sempre en tots els casos.
- Potenciar aquelles joguetes que li ajudin ad desenvolupar nous interessos.
- Afavorir aquelles joguetes que puguin ésser utilitzades de formes diverses. Així estimularan la pròpia capacitat de creació.
- La forma d'ésser adaptada a la mà del nin, ja que no poden donar-li sinó respon al nivell maduratiu de cada un.
- El tamany de la jogueta ha de respondre a les seves possibilitats, ja que com més poc hàbil és el nin, més grossa ha d'ésser la jogueta i més fàcil el seu maneig.
- La jogueta ha d'ésser forta i resistent. No sempre les més cares són les més fortes.
- Cercar la varietat no en la abundància de joguetes, sinó en aquelles que li ofereixen diverses possibi- litats de joc.
- Per el bon creixement, el nin necessita diversitat d'estímuls i d'activitats; és per això que us recomen- am que tingue en compte " les famílies de joguetes" que apareixen a la classificació de la part central.
- La jogueta és també un element d'educació estètica. Per aquest motiu ens hauriem de fixar amb el color, el dibuix, la qualitat del material, el disseny, la realització, etc. Que sigui agradable la jogueta i no la capsas.
- No hi ha joguetes de nins i joguetes de nines. Hi ha joguetes per a jugar.

CLUB D'ESPLAI SANT JOAN

Presentació

Gràcies a la voluntat i bona intenció d'un grup de persones, ha estat possible crear una Associació Cultural que tingués com a finalitat primera i primordial el foment de la cultura i l'esport i omplir el temps d'oci dels santjoaners.

Amb aquest esperit prenguérem la tasca d'elaborar, en primer lloc, uns Estatuts per legalitzar l'esmentada Associació, a la qual donàrem el nom de "CLUB D'ESPLAI SANT JOAN".

Aquests Estatuts, elaborats pels promotors en data de 25 d'octubre, foren presentats a la Delegació del Govern i a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que registrà, una vegada examinada la documentació, l'Associació, i visà els seus Estatuts el passat 23 de novembre.

Una vegada complits els tràmits reglamentaris, ens correspon als membres de la Junta Directiva Provisional del Club d'Esplai Sant Joan, començar la tasca que preteniem des d'un principi, tasca que és molt difícil de dur a terme, per no dir impossible, sense l'ajuda de tots i cada un de vosaltres santjoaners, que procuram lo millor pel nostre poble.

El Club d'Esplai ha format ja un equip de *benjamins* que participaran en el Torneig que el Consell Insular organitza en col.laboració amb la Federació Balear de Futbol Territorial, prenent amb això, el Club d'Esplai, donar el dia de demà aquests al.lots al *C.D. San Juan* amb una formació, si bé no del tot, bastant completa. També té projectat el Club D'Esplai dur a terme els *Jocs Escolars* que començaran el proper mes de gener, en les modalitats de *bàsquet, voleibol, i futbol*.

Per altre banda, i per fomentar la cultura, els encarregats de la *Secció de Teatre* del Club d'Esplai han començat els assaigs d'una obra teatral on hi participaran els al.lots de 7 i 8 curs d'EGB, i les ganàncies que es puguin obtenir, aniran destinades a l'excursió de fi de curs que faran els alumnes del cicle superior del Col.legi Públic de Sant Joan.

Com veis no pretenem guanyar cap dobler, sino solament realitzar activitats en bé del poble.

Tot això du unes despeses que no podem dur a terme nosaltres totsols, i hem decidit iniciar una campanya de captació de socis a fi que cap santjoaner se senti extrany a l'Associació, i esperam que sigui així per poder millorar i fomentar amb activitats l'esport i la cultura a Sant Joan.

Gràcies anticipades.

CLUB D'ESPLAI SANT JOAN

	LACTANTS	CAMINANTS	PRE-ESCOLARS
MOVIMENT El nen necessita moure-se, i així conèixer les seves pròpies possibilitats corporals i de relació amb els altres.	<ul style="list-style-type: none"> — Jocs dins el bany: Elements que surin de plàstic, suro, fusta... — Pilotes de pedaç i goma. — Pots i capsos que es puguin obrir i tancar. — «Tente-en ple». 	<ul style="list-style-type: none"> — Joc d'aigua (elements que surin i d'altres que no surin). — Joc d'arena (poal, pala, motlos). — Pilotes de pedaç i goma. — Bufetes. — Arrossegadors per a estirar. — Carretets per a empènyer: («comienzandar»). — Cavalls de balancí. 	<ul style="list-style-type: none"> — Joc d'aigua i d'arena. — Pilotes de tota mida. — Bufetes. — Carretons grossos per a tragar. — Vehícles amb pedals. — Cavalls amb pal de granera. — Cabanes i tendes per a habitar. — Jocs de punteria: (anelles, bitlles). — Cércols.
JOC SIMBÒLIC La imitació del món dels adults desenvolupa la seva afectivitat i sociabilitat.	<ul style="list-style-type: none"> — Animals peluts. — Pepes de pedaç i goma. — Ninots mecànics que ballen i es mouen. — Teresetes de pal (poden fer: Taaatl). — Mirall Irrompible. 	<ul style="list-style-type: none"> — Pepes i animals de pedaç i goma. — Cotxets, camions, avions... de gran tamany. — Telèfon sense piles. — Olletes (mida grossa). 	<ul style="list-style-type: none"> — Pepos i pepes. Accesoris: Llitets, Cotxets, Armaris, Vestits. — Cuineta, Olletes, Electrodomèstics, Mobles. — Botigueta. Accesoris: Balances, Caixa registradora, Fruites, Carretet. — Telèfon amb piles. — Garatge. Cotxets de fricció, Trens, Avions, Barques. — Ciutats, Pobles. — Animals en miniatura de granja, de la selva... — Homenets articulats i sense articular: indis, aventurers («clicks»). — Eines de treball de: Hospitals, Perruqueries, Fusteries, Neteja, Picapedrer. — Casetes i accessoris.
CREATIVITAT Tot jugant i creant el nen fa seu el medi que l'envolta i així es fa actiu i creador en la vida.		<ul style="list-style-type: none"> — Disfresses: (bosses, capells, mirall gros). — Teresetes de dit, de pal. — Instruments musicals: (Cascaells, maraques). — Manualitats: Pintura de dit, fang. 	<ul style="list-style-type: none"> — Disfresses: (Robes, mocadors, capes, maquillatge). — Caretes i màscares. — Teresetes de guant, de fils i guinyol. — Instruments Musicals: Tambor, Pandereta, Xiulets. — Manualitats: Pintura, Ceres, Cartolines, Tisores, Goma d'aferrar, Retoladors.
PERCEPCIÓ I MANIPULACIÓ L'aprenentatge de l'infant passa per les seves vies sensorials, és per això que cal potenciar els cinc sentits: vista, oïda, tacte, olfacte i gust.	<ul style="list-style-type: none"> — Tamborinos. — Trapezis. — Mòbils. — «Recreo musical». — Capsa de música. — Objectes que fan música-moviment. 	<ul style="list-style-type: none"> — Construcció grosses (d'espuma, plàstic, fusta). — Picaforts: (i altres jocs per a picar). — Apilables: (elements foradats per a introduir un pal). — Encaixos. — Contes muts de tapes dures d'una sola imatge per plana. 	<ul style="list-style-type: none"> — Construccions mitjanes: Per superposició. Per acoblament. Per rosca. — Planxes perforades per a introducció de peces («colorines»). — Mosaic. — Encaixos i Puzzles de 8 a 20 peces. — Jocs de societat: «Dòmino, Oca, Lots, Famílies, Magnètics, Cartes. — Contes d'imatges amb argument. — Discs o cassettes.

I COM VÓS TAREIX
QUÈ ACABARÀ
AIXÒ DEL BARÇA?

HOMO, EL MADRID
JA NOS EN DU DEU

PASSANT DE TOT
I A XERRAR NOMÉS
DEL SANT JOAN

M.S.

¿TU QUÈ
EN PENSES?

HOMO, NO CREC QUE
MOS MERESQUEM
AQUESTS HONORS

PLAÇA de
JUAN CARLOS I

